

Full diocesà

2 d'abril del 2023

p5 —Abril: un recés d'Emaús per a dones a Osona

p6 i p7 —Un viacrucis bíblic

Fotografia: Montse Anglada

Setmana Santa, cultivem l'esperit

L'alegria torna a les places i carrers avui per una manifestació religiosa que es manté viva, la processó dels rams, aclamant el Senyor en entrar a Jerusalem, com els infants i com la multitud de jueus presents.

Dijous al vespre ens apleguem, en l'hora en què Jesús celebrava l'últim sopar amb els Apòstols i en què Judes preparava la traïció al Mestre. És l'hora de Jesús, l'hora per la qual ha vingut a la terra. És l'hora de la seva Pasqua; cobert de dolor i de glòria, passarà d'aquest món al Pare. Acabats els oficis es despullen els altars i, abans de deixar l'església, no ens oblidem d'adorar profundament el Senyor, que en la solemne Reserva espera la companyia del seus amics.

L'endemà, Divendres Sant, adorem la Creu on Jesús morí, perquè sabem que per mitjà d'aquest arbre sagrat ha vingut al món la vida veritable i el goig que mai no acaba. Som fills de l'Església, redimits per la Sang de Jesús.

El Dissabte Sant, dia del gran i respectuós silenci davant el Cos de Crist que és sepultat, silenci d'esperança en el compliment de la seva paraula: «Ressuscitaré al tercer dia.» L'Església també resta silenciosa: no celebra la santa missa ni distribueix la comunió al seus fills; continua fent penitència.

I tot, mentre esperem la festa de les festes...

«Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?»

Diumenge de Rams i de la Passió del Senyor / Cicle A

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

Quan eren prop de Jerusalem, arribaren a Bet-Fagué, a la muntanya de les Oliveres. Allà Jesús envià dos deixebles amb aquest encàrrec: «Aneu al poble d'aquí al davant, i trobareu tot seguit una somera fermada, amb el seu pollí. Deslligueu-la i porteu-me'ls. Si algú us deia res, responeu-li que el Senyor els ha de menester, però els tornarà de seguida.» Tot això va succeir perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel profeta: «Digueu a la ciutat de Sió: Mira, el teu rei fa humilment la seva entrada, muntat en una somera, en un pollí, fill d'un animal de càrrega.» Els deixebles hi anaren, feren el que Jesús els havia manat, portaren la somera i el pollí, els guarniren amb els seus mantells, i ell hi pujà. Molta gent entapissava el camí amb els seus mantells, altres tallaven branques dels arbres per encatificar la terra, i la gent que anava al davant i la que el seguia cridava: «Hosanna al Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel.»

Quan hagué entrat a Jerusalem, s'agità tota la ciutat. Molts preguntaven: «Qui és aquest?» La gent que anava amb ell responia: «És el profeta Jesús, de Natzaret de Galilea.»

(21,1-11)

Salm responsorial

Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?

[21]

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

(50,4-7)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

(2,6-11)

«La gent que anava al davant i que el seguia cridava: "Hosanna al Fill de David. Beneït el qui ve en nom del Senyor. Hosanna a dalt del cel"»

Humilitat messiànica

Carles Riera i Fonts, pvre.

El contrast: malgrat l'enfervorida bellugor de branques d'olivera, l'estesa de mantells i flassades i els hosannes, Jesús —rei— arriba muntat en un ase, signe d'humilitat i senzillesa. Enmig de crits de victòria i himnes de lloança, entra a Jerusalem —fidel a la voluntat del Pare— i es dirigeix al temple. Es complia el que havia anunciat el profeta Zacaries (9,9).

Aquesta entrada inaugura un camí de sofriment i d'humiliació: l'aixecament a l'arbre de la creu és l'exaltació d'una humiliació. La paradoxa del final de l'itinerari del Crist ens revela com és de complexa la realitat i la gosadia del pensament i la voluntat de l'ésser humà!

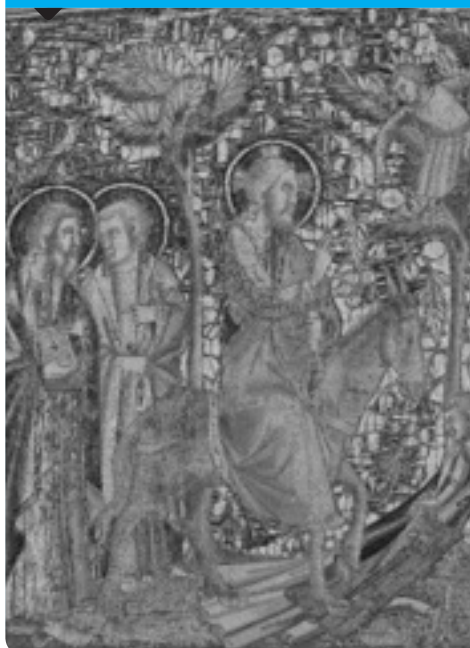
La humilitat —que no vol pas dir manca de força sinó maduresa humana— és el caràcter distintiu del messianisme de Jesús. La humilitat del Fill de l'home s'expressa mitjançant la solidaritat envers tothom, i sobretot envers els pobres i els petits.

Ser humils és reconèixer les pròpies debilitats i limitacions, i la igual dignitat de tots els éssers humans en quant tots «venen de la terra» (*humus*). La modestia és un antídote contra la supèrbia, l'orgull, la vanaglòria, l'extralimitació. En aquest Diumenge de Passió som cridats a revisar el nostre comportament envers els altres: Jesús és crucificat cada vegada que una persona és degradada, tractada injustament, privada de llibertat; cada vegada que es produeix un naufragi moral contra un ésser humà. «L'agonia de Jesús durarà fins que s'acabi el món», deixà escrit Blaise Pascal.

Mentrestant, ara i aquí, beneït sigui el qui ve en nom del Senyor!

La imatge

Jesús, que sempre havia defugit tota mena de triomfalisme, accepta l'aclamació com a Messies que li fa el poble senzill en la seva entrada a Jerusalem, precisament quan ja s'endevina pròxima la seva mort violenta. Reconeguem-lo com el nostre guia i capdavanter que ens ha d'introduir a la Jerusalem celestial.

Entrada de Jesús a Jerusalem (1300-1357).
Geri di Lapo

Agenda

Lit. hores: Setmana II

3 dilluns sant

—Sant Sixte I, papa
Is 42,1-7/Salm 26/Jo 12,1-11

4 dimarts sant

—Sant Benet de Palerm, “el Negre”,
framenor
Is 49,1-6/Salm 70/Jo 13,21-33.36-38

5 dimecres sant

—Sant Vicenç Ferrer, dominic
Is 50,4-9a/Salm 68/Mt 26,14-25

6 dijous sant

—Santa Gal·la, mr.
Ex 12,1-8.11-14/Salm 115/1C
11,23-26/Jo 13,1-15

7 divendres sant

Dia de dejuni i d'abstinència
Col·lecta per Terra Santa
—Sant Baptista de la Salle, fund.
Is 52,13-53,12/Salm 30/He 4,14-16;5,7-9/Jo 18,1-19,42

8 dissabte sant

Gn 1,1-2,2/Salm 103 o 32/Gn 22,1-13.15-18/Salm 15/Ex 14,15-15,1a/
Ex 15/Is 54,5-14/Salm 29/Is 55,1-11/Is 12/Ba 3,9-15.32-4,4/Salm 18/
Ez 36,16-17a.18-28/Salm 41 o 50/
Rm 6,3-11/Salm 117/Mt 28,1-10

9 Pasqua de Resurrecció / Cicle A

Onom. de Gloria
Ac 10,34a.37-43/Salm 117/Col 3,1-4 o bé 1C 5,6b-8/Jo 20,1-9 o bé (al vespre) Lc 24,13-35

Dimarts Sant: Missa Crismal i Jornada Sacerdotal

La Missa Crismal, presidida pel bisbe i concelebrada amb els sacerdots de la diòcesi, commemora la institució del sacerdot i és la celebració en la qual es consagra el sant crisma (d'aquí el nom de «missa crismal»). A més, s'hi beneeixen els restants olis (per als malalts i per als que seran batejats).

La Missa Crismal inclou la renovació de les promeses sacerdotals. Després de l'homilia, el bisbe convida els sacerdots a renovar la seva consagració i dedicació a Crist i a

l'Església. Junts prometen solemnement estar més a prop de Crist, ser els seus fidels ministres, ensenyar i oferir el sant sacrifici en el seu nom i conduir els altres cap a ell.

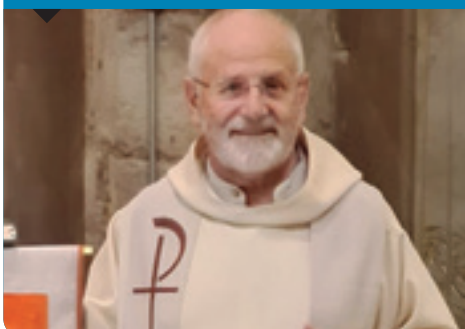
Recordem que es fa especial atenció als aniversaris d'ordenació presbiteral. Aquest any celebra les noces d'or sacerdotals (1973-2023) el P. Joan Soler i Felip, C.M.F. (24-6-1973), de la comunitat claretiana de Vic.

La jornada es clourà amb un àpat fraternal al Seminari.

Necrològica

Mn. Joan Sanglas i Banús

Nasqué a Tavertet el 15 de febrer de 1945 i fou ordenat sacerdot el 27 d'octubre de 1974. Vicari a Campdevàrol (1975) i Gombrèn (1976). Rector del Figaró – Montmany i Santa Eugènia del Congost (1985); Sant Hipòlit de Voltregà (1990); Calldetenes i Riudeperes, (1998); Lurdes de Vic (2002), i Sant Jaume de Calaf i parròquies del voltant (2007). Des del 2020 residia a Torelló, essent capellà de Rocaprevera i adscrit a les parròquies de la vila.

Delegat episcopal de Catequesi (1997-2008), arxiprest de Vic (2000-05) i de l'Anoia-Segarra (2017-20); membre dels consells del Presbiteri, de Consultors, i del diocesà de Pastoral en diferents etapes, així com de l'Assemblea Sinodal. Del 2006 a l'actualitat, delegat episcopal per al Catecumenat. Morí en un accident de muntanya, al seu poble natal, el dia 13 de març, amb setanta-vuit anys d'edat. Al cel sia.

El recés d'Emaús diocesà arriba a Osona

Redacció

Aquest mes d'abril es farà un nou recés d'Emaús, per a dones, organitzat per la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada i amb la col·laboració de feligreses d'algunes parròquies de Vic.

El recés s'inspira en el passatge de l'Evangeli de Lluc 24,13-25 (el camí cap a Emaús) i està pensat per a tenir una trobada personal amb Jesús. Els participants són anomenats «caminants», perquè es vol proposar un encontre amb un Jesús que camina sempre al nostre costat i a qui no veiem, no reconeixem o ignorem. Els recessos d'Emaús volen ser ocasió no sols per a renovar la nostra fe i fer-la més viva,

sinó també per a provocar-la, per a descobrir i reconèixer en la nostra vida un Déu enamorat dels homes, que vol la nostra felicitat.

El recés tindrà lloc del 21 al 23 d'abril. L'inici serà el divendres dia 21 a les sis de la tarda i l'acabament el diumenge dia 23 després de la missa de clausura (que té lloc a les 16,30h). El lloc serà la Casa de Colònies de Sant Julià de Vilatorrada.

Informació i inscripcions: Montserrat Prat (tel. 630 994 424) i Ester Vidal (tel. 666 812 599).

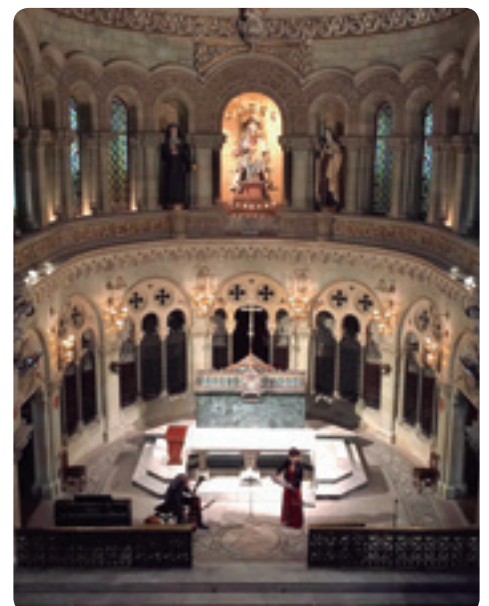
XIX Festival de Música Religiosa de Vic

La Comissió de Cultura de les parròquies de la Pietat, el Carme i Sant Domènec, la Fundació Antiga Caixa Manlleu i l'Ajuntament de Vic organitzen el XIX Festival de Música Religiosa de Vic, que començarà divendres i acabarà el 5 d'abril.

El festival té la clara voluntat d'aportar a la societat una de les seves grans riqueses: la cultura musical.

Els pròxims concerts tindran lloc avui, diumenge de Rams, i fins dimecres, a l'església de l'Escorial de Vic a les vuit del vespre.

Podeu trobar la informació del programa i de tot el festival a la web www.musicareligiosavic.cat

Crist es feu per nosaltres obedient fins a la mort i una mort de creu

Viacrucis bíblic

I. Jesús a l'hort de Getsemaní. Lectura de Mc 14,32-36. Senyor, m'emociona el vostre lliurament sense condicions. En la dificultat cerqueu l'oració, la unió íntima amb el Pare. Jo que tantes vegades faig la meua voluntat, i m'oblido de vós, vull demanar-vos la força per a acudir també al Pare en els moments d'alegria o tristesa, d'esperança o desànim. Per a conèixer la seva voluntat i aprendre a estimar-la. Per a lliurar-me amb presesa al que em demani.

II. La traïció de Judes. Lectura de Mc 14,43-46. Senyor, com degué fer-vos mal la traïció de Judes, un dels vostres predilectes. Però més us va doldre la seva im-

penitència, desesperar-se i no confiar en el vostre perdó. Perdoneu-nos, Senyor, per tantes besades traïdores. Que no respongui al vostre amor amb traïció o amb indiferència i, si tinc la desgràcia d'allunyar-me de vós, doneu-me la serenitat per a reconèixer el meu error i tornar al vostre costat.

III. Jesús és condemnat a mort. Lectura de Mc 14,53-64. Senyor, el sanedrí, els «bons», els representants de Déu, us condemnen. Ajudeu-me a ser sempre comprensiu amb les altres, que mai no els jutgi i menys els condemni. No permeteu que s'introdueixi en el meu cor el càncer de l'enveja. Que vegi tothom amb

els vostres mateixos ulls i sàpiga correspondre a tantes meravelles d'amor.

IV. Jesús és negat per Pere. Lectura de Mc 14,66-72. Senyor, jo també, com Pere, us nego en moltes ocasions, en coses importants i coses quotidianes. Quan la vida fa costa amunt, m'oblido de les promeses, d'aquells moments en què us he dit que no us abandonaria i, com que coneix la meua feblesa, us demano, Senyor, que sigui humil en les meves paraules i en les meves accions, que em fii més de vós que de mi mateix.

V. Jesús és jutjat per Pilat. Lectura de Mc 15,1-5. Senyor, de vegades veiem

clar el que hem de fer però ens preocupen tant els judicis humans que ens fem enrere. Que només ens preocupi, Senyor, acomodar-nos al que vós vulgueu. Ensenyeu-nos a estimar apassionadament la veritat, vingui d'on vingui, perquè la veritat sempre ens remet a vós.

VI. Jesús és assotat i coronat d'espines.

Lectura de Jn 19,1-3. Senyor, us veiem nafrat i ple de ferides. Nosaltres que tant cuidem el nostre cos, hem quedat com moguts del vostre lliurament sense límits. Cada fuetada ens recorda la nostra sensualitat, cada silenci davant les espines, els nostres pensaments innobles i egoistes. Ensenyeu-nos a viure amb humilitat i puresa de cor, amb generositat i despreniment, i respectant el nostre cos que és estatge de l'Esperit Sant.

VII. Jesús es carrega la creu. Lectura de Jn 19,16-17. Senyor, ¿i jo? ¿Prenc la meva creu, la de cada dia, la qual tant em costa i tant em sacrifica? Que no li tingui por, a la creu, a la creu del dolor, de la malaltia, de les incomprendions, de les derrotes. Que sàpiga veure-hi la voluntat de Déu, perquè la creu, portada amb gallardia, és santificadora i redemptora. Ensenyeu-me, Senyor, a estimar la creu, a abraçar-m'hi.

VIII. El Cireneu ajuda Jesús a portar la creu. Lectura de Mc 15,21-22. Senyor, esteu fatigat i ens demaneu ajuda, heu volgut necessitar el nostre suport. Ensenyeu-nos a tenir la humilitat de demanar auxili quan el necessitem. Ensenyeu-nos també a ser els cireneus dels altres, sense humiliar-los. Feu, Senyor, que sapiguem ser el seu suport i el seu consol.

IX. Jesús consola les dones de Jerusalem. Lectura de Lc 23,27-30. Senyor, ensenyeu-nos a acollir el dolor com un do que ens acosti a vós. Perquè vós l'heu assumit i li heu donat un valor redemptor.

Que no ens rebel·lem quan les coses no surten segons els nostres desitjos. Que us trobem en les dificultats i en els dolors, propis i d'altri. Ensenyeu-nos, Senyor, a tenir un cor a la mesura del vostre, que ens mení a compadir-nos dels qui pateixen i a mirar de consolar-los i ajudar-los en les seves necessitats.

X. La crucifixió del Senyor. Lectura de Mc 13,24-27. Senyor, us han foradat les mans i els peus. Us heu lliurat fins al final, amb el despreniment més radical. Us heu quedat sense res; només amb la creu. Que aprengui, Senyor, de la nuesa de la creu. Que sàpiga prescindir de tantes coses supèrflues com hi ha en la meua vida: comoditats, desig de poder, que moltes vegades em porten a la insatisfacció, a la tristesa. Que us estimi, Senyor, sense guardar-me res per a mi mateix.

XI. Jesús promet el Regne al lladre penedit. Lectura de Lc 23,39-43. Senyor, ens veiem pecadors i ens avergoneix no haver estat, no estar, a l'altura de les circumstàncies. Que no ens mantinguem indiferents o desesperats davant els nostres errors. Ensenyeu-nos a reaccionar, a lluitar per sortir de pecat, i ajudar també els altres a sortir-ne. Que sapiguem, Senyor, estar ben units a vós i que us «robem» el cel, com va fer-ho el lladre penedit.

XII. Jesús, la seva Mare i el deixeble.

Jn 19,25-27. Santa Maria, Mare de Jesús i Mare nostra, vós que vau estar associada més íntimament que ningú al misteri del sofriment redemptor de Crist, ensenyeu-nos a restar units a ell i a vós com va fer Joan, el deixeble estimat. Ajudeu-nos perquè, quan la creu aparegui en la nostra vida, també nosaltres ens associem al sacrifici redemptor del vostre fill.

XIII. Jesús mor en la creu. Lectura de Mc 15,33-37. Senyor, heu begut el calze de la passió fins al final. Vós vau dir que «no hi ha un amor més gran que el de donar la vida pels amics». Heu donat la vostra vida per amor. Feu que jo aprengui a lliurar la meua vida a vós i als germans que em necessitin.

XIV. Jesús és col·locat al sepulcre.

Lectura de Mc 15,42-47. Senyor, la pedra freda del sepulcre rep el vostre cos. És com un ressò de les nostres fredors. Vós, Senyor, heu mort per nosaltres, i no ens podem quedar aturats, sense fer res. Feu-nos descobrir que hi ha molt a canviar en la nostra vida, que és hora de prendre decisions, d'insistir a ser com vós voleu, respondent al que ens demaneu. Mai no és massa tard.

Divendres Sant, col·lecta per a Terra Santa

La col·lecta per a la Terra Santa neix de la voluntat dels pontífexs romans de mantenir fort el vincle entre tots els cristians del món i els Sants Llocs. Aquesta recapta és la principal font d'ingressos per al sosteniment de les activitats que s'hi realitzen.

Els donatius recollits per les parròquies i els bisbats es traslladen als comissariats de Terra Santa, que al seu torn els envien a la Custòdia de Terra Santa i es fan servir per al manteniment i sustentació dels santuaris i els cristians d'aquell país. La Custòdia, per mitjà de la col·lecta, és capaç de dur a terme la important missió a la qual és cridada: custodiar els Llocs Sants, les pedres vives de la memòria i mantenir la presència cristiana a través de les diferents obres de solidaritat.

Us coneixia només pel que sentia dir, però ara us han vist els meus ulls! (Jb 42,5)

Romà Casanova, bisbe de Vic

En el llibre de Job llegim l'experiència d'un home just que sofreix. El problema del sofriment, i encara més quan aquest afecta els innocents, colpeix el cor de tothom i fa sorgir interrogants profunds, tant respecte a l'existència humana com al mateix Déu. Job manifesta la incomprensió del seu patiment: com és possible que una persona justa pugui sofrir en el seu cos i en la seva ànima? Uns seus amics, amb llargs discursos, intenten de convèncer-lo de la seva culpabilitat, exonerant Déu, sempre just. Però Déu mateix es fa present en aquest diàleg i expressa la seva grandesa i el seu misteri, al qual s'ha apropat més Job, amb la seva queixa adreçada al Creador, que no pas els amics que volien fer quedar bé l'Omnipotent oblidant el seu misteri. Les paraules finals de Job són eloqüents: *Us coneixia només pel que sentia dir, però ara us han vist els meus ulls!*

Cal tornar a reviure l'experiència de Crist, mort i ressuscitat, per a poder arribar a dir el mateix que Job

Faig aquesta reflexió a les portes de Setmana Santa, quan els cristians som convidats a contemplar el misteri de la passió, mort i resurrecció de Jesucrist. L'any litúrgic ens duu, al redós de la primera lluna de primavera, a la celebració dels misteris salvadors, des del Diumenge de Rams fins a Pasqua. Cada any som portats a endinsar-nos en els fets cabdals de la nostra fe. La santa Mare Església no es cansa mai de conduir-nos a la font pura i cristal·lina d'on raja la salvació i la llibertat per a tothom. Tots necessitem sadoillar-nos novament d'aquesta font, perquè el desgast i les contrarietats del camí ens poden fer perdre la vivacitat de Déu. Ens cal tornar a reviure l'experiència

fontal de Crist, mort i ressuscitat, per a poder arribar a dir, com Job: *Us coneixia només pel que sentia dir, però ara us han vist els meus ulls!*

No podem deixar perdre, doncs, el do de les celebracions cristianes en aquests dies sants. Adonem-nos que la litúrgia fa present l'«avui» de la salvació. No fem solament memòria dels fets de la passió, mort i resurrecció del Senyor, sinó que tota la gràcia de salvació i alliberament es fa present com quan els fets s'esdevingueren fa quasi dos mil anys a Jerusalem. Sense Jesucrist, i de manera especial en la seva mort i resurrecció, el nostre coneixement de Déu és, seguint les paraules de Job, *pel que sentia dir*. Qui sigui capaç de mirar amb un cor humil i senzill, obert a l'acció de l'Esperit Sant, Crist crucificat, expressió definitiva de l'amor misericordiós de Déu, podrà dir, també com Job: *ara us han vist els meus ulls!*

